

РЕШЕНИЕ

№ 1637

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 13.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10288** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „КАОЛИН“ ЕАД срещу Разрешение № 585 от 30.01.2023г. на Министъра на енергетиката, с което е разрешено на „МИНЕРАЛНИ ТЕХНОЛОГИИ – 2006“ ЕООД, да извършат за своя сметка търсене и проучване на неметални полезни изкопаеми – индустриални минерали, подземни богатства по чл.2, ал.1, т.2 от З., в площ „С.“, разположена в землището на [населено място] и [населено място], общ. Ч., обл. С. З.. Жалбоподателят поддържа, че за него не е отпаднал интереса от получаване на права за търсене и проучване на неметални полезни изкопаеми в посочената площ, с оглед на което има интерес от оспорване на издаденото разрешение. Излага съображения, че при издаването му са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като е издадено много след изтичане на разумния срок за изпълнение на решението на ВАС, като се позовава и на общия давностен срок по чл.285 АПК. Поддържа, че са допуснати много нередовности в хода на процедурата, които я опорочават като краен резултат. В хода на настоящото съдебно производство са се запознали с основанията, на които дружеството е отстранено от участие в процедурата, като поддържа, че са изпълнени изискванията за представяне на документи, подписани от законния представител на дружеството. Ако комисията е считала, че е налице нередовност, е следвало преди да отстранява участника да извърши процедурата по чл.46, ал.3 от З.

(в ред. ДВ, бр.70, 2008г.) и евентуално да даде указания за отстраняването им. Отделно и самите правила за участие са неясни и дават възможности на комисията да ги тълкува различно са всеки отделен случай. Прави искане с оглед установените нарушения, съдът да обяви нищожността на Разрешение № 585 от 30.01.2023г. на Министъра на енергетиката, евентуално да го отмени като незаконосъобразно.

Ответникът - Министър на енергетиката, чрез своя пълномощник оспорва жалбата. Поддържа, че в процедурата не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, спазен е материалният закон и са събрани становища от компетентните ведомства. Прави искане жалбата да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна - „МИНЕРАЛНИ ТЕХНОЛОГИИ – 2006“ ЕООД, оспорва жалбата като недопустима, подадена от лице без правен интерес, евентуално – като неоснователна. Поддържа, че условията за участие в конкурса са ясни и в процедурата не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Правилно жалбоподателят не е допуснат до участие, а обжалваният акт е постановен при наличие на материалноправните предпоставки визирани в него. Оспорва, че приложение следва да намери разпоредбата чл.285 АПК, тъй като съдебното решение № 8465/14.06.2011г. на ВАС, петчленен състав, не представлява изпълнително основание.

На основание чл.162, ал.1 АПК, препис от обжалвания акт е връчен на засегнатите лица – лицата подали документи за участие в конкурса - „ЕНЕРГО РЕМОНТ СТРОЙ“ ЕООД, „ОГНЕУПОРНИ ГЛИНИ“ АД, „МАГМА-97“ АД, „МЕТАЛИК-90-ГЕОРГИЕВА С-ИЕ“ СД и „БЕТОНМАРКЕТ“ ООД. Лицата не подават жалби по реда на чл.162, ал.3 АПК. „ОГНЕУПОРНИ ГЛИНИ“ АД и „МАГМА-97“ АД подават писмени становища, с които заявяват, че жалбата е основателна. „БЕТОНМАРКЕТ“ ООД подава писмено становище, с което заявява, че жалбата е неоснователна.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема следното:

С определение от 25.04.2023г. по адм.дело № 2783/2023г. на ВАС, Шесто отделение, делото е изпратено по подсъдност на АССГ. С определение от 12.09.2023г. е повдигнат спор за подсъдност, като с определение от 25.10.2023г. по адм.дело № 9108/2023г. на ВАС, Петчленен състав, II колегия, за компетентен да разгледа спора е определен АССГ.

Фактичката обстановка не е спорна, а и се установява от приложените по делото писмени доказателства:

Със Заповед № РД 16-344/01.04.2009г., министърът на икономиката и енергетиката на основание чл. 7, ал. 2, т. 2 и чл. 43, ал. 3 и 4 от Закон за подземните богатства (З.), в ред. ДВ бр.70/2008 г., е разпоредил да се проведе неприсъствен конкурс за предоставяне на разрешение за търсене и проучване на неметални полезни изкопаеми-индустриални минерали- подземни богатства по чл. 2, ал. 1, т. 2 от З. от перспективна площ „С.“ в размер на 1 кв.км., разположена в землищата на [населено място] и [населено място], общ. Ч., определил е срока за провеждане на конкурса, срока за закупуване на конкурсните документи, срока за приемане на същите и размера на депозита. С последваща негова Заповед № РД-16-363/ 03.04.2009 г. е назначен персоналният състав на конкурсната комисия и задачите на същата, в това число приемането на вътрешни правила за нейната работа, конкурсните документи и за

класиране на участниците. В изпълнение на горната заповед на министъра на икономиката и енергетиката, конкурсната комисия е провела първото си заседание на 06.04.2009 г., на което е приела вътрешни правила за работата си и конкурсната документация със съдържащите се в нея условия за провеждане на конкурса, критериите за оценка на конкурсните предложения, информационен пакет за площта, обект на разрешението образци от декларации и образец на декларация от членовете на комисията за опазване тайната на сведенията, за което е съставен протокол от същата дата. В последствие комисията е продължила дейността си по разглеждане на подадените заявления от участниците в конкурса, за което е съставила седем броя протоколи- от Протокол № 2А до Протокол № 2Ж с конкретни указания към всеки един от участниците по отделно с определен срок за изпълнението им, съобразно условията за провеждане на конкурса. В частност по отношение на жалбоподателя „КАОЛИН“ ЕАД, констатираните нередовности са, че следва да се представят декларации и от другите двама изпълнителни директори – А. П. А.-Т. и А. Г. П., за това, че не са осъждани за престъпления против собствеността, стопанството, финансовата, данъчната или осигурителната система, за престъпления по служба, или за подкуп, както и за престъпления свързани с участие в престъпна група. Дадени са указания да се отстранят тези нередовности. След изтичане на сроковете за отстраняване на нередовностите конкурсната комисия отново е разгледала заявленията на всеки от участниците, обективирани в Протоколи №3А до 3Ж от 02.07.2009г., като е допуснала до участие в конкурса и седемте участника- „ЕНЕРГО РЕМОНТ СТРОЙ“ ЕООД, „КАОЛИН“ АД, „ОГНЕУПОРНИ ГЛИНИ“ АД, „МАГМА-97“ АД, „МЕТАЛИК-90-ГЕОРГИЕВА С-ИЕ“ СД, „МИНЕРАЛНИ ТЕХНОЛОГИИ – 2006“ ООД и „БЕТОНМАРКЕТ“ ООД.

С протокол № 4/22.07.2009г. комисията е пристъпила към отваряне предложенията на участниците, разглеждане на същите и класирането им. Направена е констатация, че подадените от К.“ АД, „ОГНЕУПОРНИ ГЛИНИ“ АД, „МАГМА-97“ АД и „ЕНЕРГО РЕМОНТ СТРОЙ“ ЕООД конкурсни предложения, не отговарят на изричното изискване на чл.13, ал.2 от конкурсните условия, тъй като страниците на подадените от посочените дружества конкурсни предложения, не са подписани от лица с представителна власт. Останалите оферти отговарят на изискването на чл.13, ал.2 и са валидни. Взето е решение да бъде поискано становище от дирекция „Правна“ относно „валидността“ на подадените оферти. В протокола е отразено, че на 29.07.2009г., след получаване на становището от дирекция „Правна“ комисията е продължила заседанието си. С обективирано в протокола решение, на основание чл. 13, ал. 2 вр. 14, ал. 4 от Условията на конкурса, комисията е отстранила от по-нататъшно участие четирима участника- „КАОЛИН“ АД, „ОГНЕУПОРНИ ГЛИНИ“ АД, „МАГМА-97“ АД и „ЕНЕРГО РЕМОНТ СТРОЙ“ ЕООД, тъй като представените от тях оферти са „недействителни и не подлежат на разглеждане, оценяване и класиране от страна на конкурсната комисия“. След отстраняване на участниците, комисията е пристъпила към разглеждане и оценяване конкурсните предложения на останалите трима участника, като на първо място е класирала „МИНЕРАЛНИ ТЕХНОЛОГИИ – 2006“ ООД.

Видно е, че комисията е отказала да допусне до участие в конкурса „КАОЛИН“ АД, който отказ е обективиран в приложеното към преписката решение по Протокол № 4 от заседание проведено на 22.07.2009г., продължено на 29.07.2009г. Този отказ, съгласно чл.47, ал.3 от З. (в ред. ДВ бр.70/2008 г.) подлежи на съдебно обжалване по

реда на АПК. Няма спор, че такава жалба не е подадена от „КАОЛИН“ АД. От документите по преписката обаче, не се установява този акт да е бил съобщен на дружеството, нито да е дори разпореждано изпращането му. При тези данни – след като липсват доказателства недопуснатият участник да е бил уведомен за този акт на комисията и да му е предоставена възможност да упражни правата си по чл.47, ал.3 З. (в ред. ДВ бр.70/2008 г.), следва да се приеме, че това решение на комисията не е стабилен административен акт по отношение на „КАОЛИН“ АД, тъй като няма данни да е влязъл в сила. При това положение, след като липсват доказателства дружеството да е било уведомено за решението на комисията да не го допусне до участие и да му се предостави възможност да обжалва по съдебен ред този акт, каквато възможност законът му предоставя, следва да се приеме, че дружеството има правен интерес да обжалва крайния акт в процедурата – издаването на разрешението, с оглед допуснатото нарушение да не бъде уведомен за акта по чл.47 ЗБП, с което е лишен от възможността да се защити срещу него. По тези съображения съдът намира, че жалбата на „КАОЛИН“ АД е допустима и следва да бъде разгледана.

След постановяване на горесцитираните актове от заседанието на комисията започнало на 22.07.2009г. и приключило на 29.07.2009г., други процесуални действия не са извършвани до изготвения доклад от М. Х. – зам. министър от 04.02.2010г., адресиран до министъра на икономиката, енергетиката и туризма за изменение на заповедта за определяне членовете на конкурсната комисия. Следва нов доклад от 10.03.2010г. с посочване на допуснати нарушения при провеждане на процедурата. Въз основа на констатациите от доклада, със Заповед № РД-16-279/11.03.2010г., министърът на икономиката енергетиката и туризма на основание чл. 50, ал. 2, във връзка с чл. 23, ал. 4 и чл. 46, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от З. е прекратил конкурсната процедура, отменил заповедта за откриване на конкурсната процедура и е разпоредил връщане на внесените депозити от участниците. Тази заповед е обжалвана от „МИНЕРАЛНИ ТЕХНОЛОГИИ – 2006“ ООД като с решение № 1383/28.01.2011г. по адм.дело № 8135/2010г. на ВАС, Четвърто отделение, заповедта е обявена за нищожна и преписката е върната на административния орган за продължаване на процедурата съобразно указанията дадени в мотивната част на решението, а именно за продължаване на процедурата при „точното приложение изискванията на разпоредбите на чл.49, ал.2 и следващите от З.“. Решението е оставено в сила с решение № 8465/14.06.2011г. по адм. дело 4466/2011г. на ВАС, Петчленен състав, I колегия, като е конкретизирано, че „постъпилият доклад от председателя на конкурсната комисия следва да се внесе в Министерския съвет, който да упражни предоставените му от чл.50, ал.2 от З. правомощия и да прецени дали са в конкретната хипотеза изрично посочените в закона условия да откаже да приеме актовете по ал.1 от горепосочената разпоредба“.

Приложен е по преписката доклад от министъра на икономиката, енергетиката и туризма от 11.04.2013г. относно одобряване от МС на проект на Разрешение от министъра на икономиката, енергетиката и туризма за търсене и проучване на подземни богатства по чл.2, ал.1, т.2 от З. в площ „Славяновото“, С. 3.. С нов доклад на министъра от 11.09.2013г. е изпратен за съгласуване проект на решение на МС за отказ да се издаде разрешение, тъй като от становище на министерство на културата и Националния институт за недвижимо културно наследство се установява, че на територията на площ „С.“ в граници определени с приложените координати, до момента са регистрирани над 10 надгробни могили, археологически недвижими

културни ценности с категория „национално значение“, съгласно разпореждане на МС. Горното е основание по чл.56, ал.1, т.1 З. (в ред. ДВ бр.70/2008 г.) за постановяване на отказ по реда на чл.50, ал.2 З.. Становището на министерство на културата също е приложено по преписката. Приложени са и съгласувателните писма по преписката. Акт на Министерски съвет не е последвал.

Следващият приложен по преписката документ е придружително писмо с доклад от министъра на енергетиката от 12.01.2023г. адресирано до главния секретар на МС, с който е приложен проект на разрешение за търсене и проучване на неметални полезни изкопаеми – индустриални минерали. Приложени са още – работна програма; схема на разположението на площта и координатен регистър; получените становища в рамките на съгласувателната процедура, в това число становище от МРРБ от 19.12.2022г., в което е отразено, че при новите проучвания за местоположението на проучвателната площ е установено, че не е спазено изискването по чл.7, ал.3 от ЗП. Приложено е и становище от министерство на културата, в което е отразено, че съгласно писмо от НИНКН е необходимо площ „С.“ да бъде подложена на предварително теренно издирване на археологически обекти, каквото до момента няма данни да е извършвано. Представени са още становищата от 2013г., финансова обосновка и писмо от 11.04.2022г. от „Минерални технологии – 2006“ ЕООД.

Въз основа на горното, с решение по т.23 от Протокол № 3 от заседание на МС на 18.01.2023г. е одобрен проектът на Разрешение от министъра на енергетиката на Минерални технологии – 2006“ ЕООД за търсене и проучване на неметални полезни изкопаеми – индустриални минерали, подземни богатства по чл.2, ал.1, т.2 от З.. След одобряването е издадено обжалваното в настоящото производство Разрешение № 585 от 30.01.2023г. на министъра на енергетиката.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В жалбата са наведени доводи за нищожност на обжалвания акт, като е направено искане съдът да обяви неговата нищожност, евентуално да го отмени като незаконосъобразен.

Съгласно доктрината и константната съдебна практика нищожният административен акт не поражда целените от автора му правни последици. Критериите (изискванията) за законосъобразност на административните актове са нормативно определени в чл.146 АПК и са: компетентност на автора на административния акт; спазване на формата, предвидена в закона; спазване на административнопроизводствените правила; спазване на материалноправните разпоредби, приложими за съответния административен акт; съответствие с целта на закона. За разлика от тях, основанията за нищожност не са легално определени, но се приема, че всяко изключително тежко нарушение на тези признаци може да има последица нищожен административен акт. За да е нищожен един административен акт, той трябва да страда от изключително тежък или съществен порок, водещ до такива радикални нарушения на законността, които да не могат да бъдат премирани дори и с временно и неокончателно действие на акта. Общоприето е, че нищожни са тези административни актове, които поради основни и тежки недостатъци се дисквалифицират като несъществуващи административни и юридически актове. Всеки отделен случай изисква самостоятелна преценка на действителността на административния акт, с оглед тежестта на порока, от който е засегнат.

В конкретния случай, от приложените по делото писмени доказателства съдържащи

се в административната преписка се установява, че при издаване на обжалвания акт са допуснати тежки, съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които до такава степен опорочават акта, че не може да се приеме, че той представлява валиден административен акт.

Обжалваното Разрешение № 585 от 30.01.2023г. на министъра на енергетиката, е издадено като краен акт на административно производство започнало със Заповед № РД 16-344/01.04.2009г. на министъра на икономиката и енергетиката, с която на основание чл. 7, ал. 2, т. 2 и чл. 43, ал. 3 и 4 от З., в ред. ДВ бр.70/2008 г., е открит неприсъствен конкурс за предоставяне на разрешение за търсене и проучване на неметални полезни изкопаеми- индустриални минерали- подземни богатства по чл. 2, ал. 1, т. 2 от З. от перспективна площ „С.“ в размер на 1 кв.км., разположена в землищата на [населено място] и [населено място], общ. Ч.. Обжалваният в настоящото производство акт на министъра на енергетиката е издаден близо четиринадесет години след откриване на процедурата и след последвали оттогава общо седемнадесет обнародвани промени в относимия Закон за подземните богатства. Още със заповедта за откриване на конкурса органът е определил срок за провеждане на конкурса – 90 дни от датата на обнародване, в съответствие с изискването на чл.43, ал.3, т.2 от З. (в относимата редакция), както и срок на разрешението за търсене и проучване на подземни богатства – до 1 година. Заповедта е обнародвана в неофициалния раздел на ДВ брой 35/12.05.2009г. Тоест, очакванията на административния орган при законосъобразно развитие на производството, са били конкурсът да се проведе до 12.08.2009г., а търсенето и проучването на подземни богатства в посочената площ да се реализира до 2010г. – срокът на разрешението да е до една година. Действително имало е съдебно обжалване на Заповед № РД-16-279/11.03.2010г., с която министърът на икономиката енергетиката и туризма е прекратил конкурсната процедура, но дори и тогава окончателното съдебно решение е постановено на 14.06.2011г. - решение № 8465/14.06.2011г. по адм. дело 4466/2011г. на ВАС, Петчленен състав, I колегия, с което са дадени ясни указания до административния орган – преписката да се представи пред Министерски съвет, който да упражни предоставените му от чл.50, ал.2 от З. правомощия и да прецени дали са в конкретната хипотеза изрично посочените в закона условия да откаже да приеме актовете по ал.1 от горепосочената разпоредба. Дори и в съдебното решение да не е определен срок за изпълнение на указанията и такъв да няма в специалния закон – З., приложение следва да намерят сроковете за предприемане на необходимите действия и издаване на крайния акт в административното производство, уредени от общата разпоредба на чл.57 АПК в различните хипотези. В тази връзка, за да е реализирано процесното административно производство в съответствие с административнопроизводствените правила и с указанията дадени с решението на ВАС, е следвало в срок до края на м.07.2011г. преписката да е била представена пред МС и този орган да е осъществил правомощията си по чл.50, ал.2 от З., в тогава действащата редакция. Вместо това, две години по-късно се стартира съгласувателна процедура, постъпват възражения, подготвя се проект за отказ да се издаде разрешение, но такъв акт не последва. Едва през 2023г. преписката се разглежда от МС, който със свое решение от 18.01.2023г. одобрява издаването на разрешение, който акт е издаден от министъра на енергетиката на 30.01.2023г. Видно е, че одобрението на МС и актът на министъра са издадени близо дванадесет години след като е следвало в съответствие с указанията на ВАС административното производство да е било приключило с окончателен акт на компетентния орган.

За факта, че висящност от повече от дванадесет години на конкретно административно производство е прекомерно дълъг период, говорят и установените

в преписката съществени промени в общественно-икономическите условия, както и в нормативната уредба. Така, от съгласувателното писмо на МРРБ от 19.12.2022г., приложено на лист 887 от делото, е видно, че при новите проучвания за местоположението на проучвателната площ е установено, че са настъпили промени във фактическата обстановка във връзка с реализиране на съоръженията от техническата инфраструктура на АМ „Т.“, като ако се започнат проучвания в тази площ ще се нарушат изискванията на чл.7, ал.3 от Закон за пътищата - по дължината на пътните съоръжения за преместване на препятствия, на специално уширените пътни участъци и на тунелите обслужващата зона, обхващаща ивицата земна площ с широчина 100 м при автомагистралите измерена хоризонтално и перпендикулярно на оста на пътя от края на неговия обхват, да е с широчина 1000 м. От становището на министерство на културата от 07.06.2018г. (лист 913 от делото) е видно, че от извършена повторна проверка в регистъра на националния документален архив на НИНKH и АИС е установено, че на територията на площ С., са регистрирани седем археологически недвижими културни ценности – две праисторически селища, една праисторическа селищна могила, некропол от три могили и три надгробни могили. Наличието на установени културни ценности на територията на проучвателната площ е релевантно обстоятелство, което следва да се вземе предвид при преценка дали да се одобри разрешението за добив и проучване на основание чл.56, ал.1, т.1 от З., ако съществува опасност от тяхното разрушаване или увреждане.

На следващо място, издаването на обжалваното разрешение на министъра на енергетиката за търсене и проучване на неметални полезни изкопаеми грубо нарушава принципа за публичност и информираност на обществеността по въпросите за експлоатация на ресурсите на подземните богатства. Именно за да се гарантира спазването на тези принципи, законодателят в чл.43, ал.4 от З. (в относимата редакция) е въвел изискването заповедта за откриване на процедурата да се обнародва в ДВ и да се обявява на интернет страницата. Заповед № РД 16-344/01.04.2009г. на министъра на икономиката и енергетиката, с която е открита процедурата е обнародвана в неофициалния раздел на ДВ, брой 35 от 12.05.2009г. Почти четиринадесет години по-късно, при съществено изменени общественно-икономически условия и нормативна уредба, е издадено разрешението за проучване и добив - на 30.01.2023г. През този период от време, обществеността е била лишена от публично достъпна информация, че предстои извършването на проучвателни дейности в посочената площ. Обнародвано е съобщението, че е издадено разрешението, но това не санира нарушеното право на обществеността да бъде уведомена и да се предостави право да участва от самото начало на процедурата, с издаването на заповедта за нейното откриване, естествено при актуалната фактическа обстановка, при непосредствено наличните обстоятелства за извършване на процесуалните действия, а не както е в случая – за периода от 2009г., четиринадесет години преди издаване на разрешението.

Следва да се отбележи, че е допуснато грубо нарушение на процесуалните правила изрично уредени с чл.47, ал.3 от З. (в ред. ДВ бр.70/2008 г.). Комисията за провеждане на конкурса е отказала да допусне до участие жалбоподателя „КАОЛИН“ АД, който отказ е обективиран в приложеното към преписката решение по Протокол № 4 от заседание проведено на 22.07.2009г., продължено на 29.07.2009г. Този отказ, съгласно чл.47, ал.3 от З. (в ред. ДВ бр.70/2008 г.) подлежи на съдебно обжалване по реда на АПК, като в грубо нарушение на тази разпоредба, препис от акта не е изпратен на засегнатите лица и не им е указана възможността за обжалването му. По този начин актът не може да се стабилизира и се явява пречка за законосъобразното приключване на цялата процедура.

Всички тези констатирани обстоятелства – изминалият период от почти

четирнадесет години от датата на обнародване на заповедта за откриване на конкурса и почти дванадесет години от изтичане на общия срок за изпълнение на указанията дадени с решение № 8465/14.06.2011г. по адм. дело 4466/2011г. на ВАС, Петчленен състав; настъпилите през този период съществени изменения във фактическата обстановка, общественоеикономическите условия и нормативната база; грубото нарушение на административнопроцесуалните правила и на принципа за публичност и информираност на обществеността, мотивират извода на настоящия състав, че обжалваното разрешение № 585 от 30.01.2023г. на министъра на енергетиката е до такава степен необоснвано, тъй като не е свързано с преценка на конкретните обстоятелства настъпили след откриване на производството и страда от толкова тежки и съществени пороци, че същото не може да породи правни последици и представлява нищожен административен акт. Както беше посочено по-горе, при обявяване на конкурса волята на административния орган е била проучването и добива на полезни изкопаеми в посочената площ, при липса на пречки за това, да се осъществи през 2010г. С оспорения акт е разрешено започване на дейностите през 2023г., при настъпили съществени изменения в относими обстоятелства и при липса на осигурена публичност и участие на обществеността в обсъждането на въпроси касаещи експлоатация на ресурси на подземните богатства.

По тези съображения съдът намира, че актът не отговаря на изискванията за валиден административен акт и следва да бъде обявена неговата нищожност в настоящото производство.

Предвид изхода на спора, жалбоподателят на основание чл.143, ал.1 АПК има право на направените разноски в размер на 50 лева- платена държавна такса.

Воден от горното, Административен съд – София-град, 27 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по жалба на „КАОЛИН“ ЕАД, **НИЩОЖНОСТТА** на Разрешение № 585 от 30.01.2023г. издадено от министъра на енергетиката.

ОСЪЖДА Министерство на енергетиката, да заплати на „КАОЛИН“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата от 50 лева – съдебни разноски.

Решението е постановено с участието на „МИНЕРАЛНИ ТЕХНОЛОГИИ – 2006“ ЕООД като заинтересована страна.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: